

Un lucru care nu se poate cumpăra cu bani

Un lucru care nu se poate cumpăra cu bani

„Ce ar folosi unui om dacă ar câștiga toată lumea și și-ar pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?” (Matei 6.26)

De câte ori auzim rostite aceste cuvinte, câteodată așa, într-o doară, iar altădată pline de un înțeles adânc: „Un lucru care nu se poate cumpăra cu bani!”

Un lucru rămas din vremurile trecute, o amintire de la vreun prieten plecat de pe pământ sau de la părinți, cu ce interes este privit și păstrat, cu ce grijă este înconjurat, ce frământare trezește când se află în vreo primejdie! Și toate acestea, ca și altele, din pricină că „nu se pot cumpăra cu bani”.

O asemenea comoară neprețuită este sufletul tău. El nu se poate cumpăra cu bani. El valorează, el este mai de preț decât toată lumea.

Ce prețuire i-ai dat tu, prietene? Te-ai gândit tu vreodată că în fiecare clipă ești în primejdie să-l pierzi? Și ce pierdere?!

Un comerciant care își face bilanțul contabil și găsește că a pierdut prin afacerile din timpul anului își reîncarcă elanul cu hotărâri noi. Acum trebuie să lucrez mai mult și să repar pierderea!

Dar să-ți pierzi sufletul! ... Pierderea aceasta nu se poate repara niciodată. Este o pierdere fără leac! Reține bine adevărul acesta! Ai folosit zile și săptămâni, iată, aproape încă un an cu socotirea sortilor de câștig în afaceri, dar ți-ai făcut tu socoteala vreodată ce va folosi unui om dacă ar câștiga toată lumea, dar și-ar pierde sufletul? Sau este cu puțință ca, în timp ce știi că sufletul tău, care nu se poate cumpăra cu bani, este în cea mai mare primejdie, tu să stai totuși nepăsător față de el?

Închipuie-ți că ți-ar fi casa cuprinsă de flăcări; ai putea tu oare să stai liniștit? Nu ți-ar pricinui nici o îngrijorare? Dacă ți-ar spune cineva că economiile tale, câștigate cu trudă vreme îndelungată, ar fi în pericol să fie pierdute, ai sta tu oare liniștit? Și totuși tu stai liniștit când sufletul tău este în primejdie! Sufletul acesta, care nu se poate cumpăra cu bani, pe care lucrurile supuse putrezirii, argintul și aurul, nu-l pot răscumpăra! ... Nu te odihni până când nu-ți vei pune sufletul la adăpost!

Sufletul tău! Cât de lipsite de înțeles răsună aceste cuvinte la urechile tale și totuși cât de pline de înțeles sunt ele! Da, pline de înțeles pentru Dumnezeu, pline de înțeles pentru Satan și totuși fără nici un înțeles pentru tine!?

Poți tu să te odihnești mai departe liniștit câtă vreme nu te-ai îngrijit de sufletul tău?

Oprește-te! Dumnezeu a pregătit totul pentru tine și te așteaptă cu masa întinsă. De ce nu vrei tu să te oprești de pe drumul ce te duce în mod sigur la pierzare și să primești invitația care ți se face cu toată dragostea? Fă pasul acesta acum, nu amâna pe mâine! Și să mai știi un lucru: Cum vei muri, așa vei învia! Cum ai trăit, așa vei muri!

Dacă ai trăit o viață în credință și în dragoste, dacă ai trecut prin această lume înflăcărat de perspectiva patriei cerești, dacă L-ai iubit și L-ai urmat pe Domnul Isus Hristos, vei învia și tu pentru viața eternă. Dacă însă ai trăit o viață pentru lume, pentru plăcerile ei trecătoare, dacă ai fost nepăsător față de soarta eternă a sufletului tău, vei învia pentru condamnare, „căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce intră pe ea” (Matei 7.13).

Cum vei muri, așa vei învia, pentru că după moartea ta continuă cosecințele.

Ai ascultat de Domnul Isus Hristos aici, pe pământ? Ai luat, prin credință, ca pentru tine, iertarea câștigată de El în chinuri de nespus, pe crucea Golgotei? Ai rămas în El ca mlădița în viță? Te vei bucura împreună cu El dincolo, în împărăția Lui.

Ai umblat însetat după Cuvântul lui Dumnezeu și flămând după hrana Sa spirituală? Vei avea dincolo parte de ospățul Lui îmbelșugat.

Ai intonat aici cântări spre gloria lui Dumnezeu? Vei auzi dincolo imnuri îngerești și-ți vei uni cântările cu corul lor măreț.

Dacă însă ai iubit lumea și ți-ai găsit plăcerea în toate ale ei, cum te vei putea oare aștepta să înviezi pentru rai, pentru o lume cu care nu te-ai ocupat și pe care n-ai iubit-o și pe care n-ai așteptat-o? Cu gusturile și plăcerile avute în lumea aceasta vei trece acolo unde ți-ai ales, unde îți este locul, pentru că, este clar, nu vei aștepta ca mormântul să schimbe firea cea rea pe care ai avut-o în viață! O, nu! Nu te mai amăgi! Adevărul este cum nu se poate mai limpede și categoric. Alege! Fericirea eternă sau condamnarea veșnică! Depinde numai de alegerea pe care o faci tu personal aici, pe pământ!

Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a murit pentru mântuirea sufletului tău. El, numai El ți-a scăpat sufletul de la moarte veșnică, dar scăparea aceasta este și pentru sufletul tău numai dacă te oprești și primești, în dar, salvarea Sa ca făcută pentru tine personal. Nu-ți este milă de tine însuși? De sufletul tău? Ia bine seama la chemarea care ți se face. Izvorul de apă vie - Domnul Isus Hristos - este lângă tine, proaspăt, răcoritor; n-ai decât să te apleci și să bei. „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea!” (Ioan 7.37). De ce să treci mai departe nepăsător pe lângă El? Nu vezi tu bunătatea Lui față de tine? Nu-ți vorbește nimic crucea Lui stropită cu sânge pe Golgota? Oprește-te, până nu este prea târziu! Astăzi, acum este ziua mântuirii!

Un tratat creștin avea numai patru pagini. Pe prima pagină o singură întrebare: „Ce să fac ca să fiu mântuit?” Pe pagina următoare, răspunsul: „Crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit!” Pe pagina a treia, iarăși o singură întrebare: „Ce să fac ca să fiu condamnat?” Pagina a patra era însă goală: nu cuprindea nici un răspuns. Unii oameni au vrut să dea tratatul înapoi, spunând că nu este complet. Ultima

pagină însă intenționat a fost lăsată goală. Nu trebuie să faci nimic, pentru că așa cum ești, dacă nu crezi acum în Domnul Isus Hristos, singurul Mântuitor dat de Dumnezeu, ești condamnat: „Cine nu va crede va fi condamnat” (Marcu 16.16). Tu poți să fii mântuit chiar în clipa când citești aceste rânduri, numai să vrei să crezi!

Te vei împotrivi tu oare mai departe chemării duioase ce ți se adresează astăzi, ca să fii salvat? Vino! El însuși a spus că primește pe oricine vine la El. Așa că, atunci când vii, El te primește. Este un adevăr fericit și neclătinat: oricine vine la El este bine primit și îndată, oricât de negru i-ar fi trecutul și oricât de slabă i-ar fi puterea pentru primul pas pe acest drum: „Pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară”. Eu am venit și am fost primit îndată. Crezând în El, am viața eternă. Mântuitorul a spus acest lucru și eu m-am încrezut în El. Am fost primit în familia Sa cerească și fac parte dintre copiii lui Dumnezeu.

Te îndemn, iubit cititor, să faci astăzi acest pas, prin credința din inimă, aruncându-te în brațele Mântuitorului, ca să fii în adevăr fericit, binecuvântat, înconjurat întotdeauna și pretutindeni de El. În această stare vei cânta și tu, ca atâția alții înaintea ta: Ferice zi când pe Isus L-am luat Mântuitor al meu! O, cât de bine-mi pare-acum Că eu m-am hotărât atunci!

Domnul să te binecuvânteze luând această hotărâre și să-ți dea putere să trăiești pentru El, ca viața ta să fie o laudă a harului Său!

clickbible.org